

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

นักภวานาแท้

(กราบถวายทอง ๕ บาทเจ้าค่ะ) เออ พอดี เราเลยไม่อยากอ่านเมื่อวานนี้ ๖๒ สตางค์ เอามาลบบ้าง เราผู้เป็นหัวหน้านำพี่น้องทั้งหลายมาได้ทอง ๖๒ สตางค์ เลยแหยง ๆ ไม่อยากอ่าน มันจะขายกันทั่วประเทศ เข้าใจไหมละ อ่านปั๊บขายปั๊บเลย จึงไม่อยากอ่าน ที่นี้พอได้ทอง ๕ บาทมาอ่านปั๊บทันที ลบกันไปเลย ๕ บาทใช้ไหม (เจ้าค่ะ) เออพอดีพอใจ ๕ บาท ๆ นิทานหนองกะปาดมาทันทีเลย ทอง ๕ บาท

(หลวงตาเจ้าขามีอีกเรื่องเจ้าค่ะ ชาวจากสหรัฐอเมริกา รัฐเท็กซัส คุณผู้ดีเจ้าของรายการวิทยุ ไทยเรดิโอยูเอส ที่รัฐเท็กซัส กราบเรียนหลวงตาว่า ธรรมะรายการของหลวง ตายังคงออกอากาศอยู่เป็นประจำตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ๙ โมงเช้าถึงเที่ยง และหนึ่งทุ่ม ถึงสองทุ่ม มีผู้ฟังมากมายทั้งไทยและลาว ได้ประโยชน์อย่างยิ่งเจ้าค่ะ) ที่เมืองไหน (เท็กซัสเจ้าค่ะ) เออ (ที่เคยถ่ายทอดสดทางมือถือ ออกทางวิทยุให้คนไทยที่อเมริกาฟัง)

ประเทศของพุทธศาสนาที่ได้ประโยชน์จากธรรมะเหล่านี้ก็คือ เขมร เวียดนาม ลาว พวกไทยเราที่อยู่ต่างแดน ๆ ถือพุทธศาสนา ได้ประโยชน์พอสมควร เพราะปกติจะไม่มีเสียงอรรถเสียงธรรมผ่านเข้ามาทางหูทางตา ก็มีแต่เรื่องโลก เรื่องสกปรก เรื่องยุ่งเหยิง วุ่นวาย กัดฉีกกันกินเหมือนหมูเหมือนหมาเต็มบ้านเต็มเมือง เราสลดสังเวชจริง ๆ นะ มองดู เป็นผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งลึมเนื้อลึมตัว เป็นบ้ายศ บ้าลาก บ้าความโลภ จะกลืนพวก มนุษย์ทั้งหลายทั่วโลกดินแดนนี้หมด เข้าพุงตัวคนเดียว นี่คือการไม่มีธรรม มีแต่กิเลส เต็มหัวใจทำลายโลกได้อย่างนี้ เตือนร้อนทุกหย่อมหญ้าเวลานี้ละโลกเรา

ใครก็ทราบไม่ใช่เหรอ พูดคำนี้ไม่ต้องระบุง เป็นผู้ใหญ่ผู้โตมีความเฉลียวฉลาด อำนาจบาตรหลวงก็ใหญ่ แต่เวลาไปใช้ ไปใช้ในทางไม่ดีเป็นพินเป็นไฟเผาโลกไปหมดเวลานี้กระเทือนทั่วไปหมด นี่ละการไม่มีธรรม มีแต่กิเลสอย่างเดียวเป็นอย่างนี้ให้ฟังเอา ใครยังไปยกยอปอปั้นอยู่หรือว่าเขาเป็นเมืองใหญ่เมืองโต เขามีอำนาจบาตรหลวง มีวาสนามาก เออวาสนาของกิเลสไปเสริมเข้า จึงเป็นเหมือนเอามูตรเอาคุลโปะกันเข้าเพิ่มเข้าไปชิ อยู่ที่ไหนเดือดร้อนไปตาม ๆ กันหมด เราอดคิดไม่ได้ เป็นผู้ใหญ่ ๆ มีความเฉลียวฉลาด โลกเขายอมรับว่าเป็นเมืองฉลาด ทุกอย่างรวมอยู่ที่นั่นหมด

แล้วที่นี้กลับตรงกันข้าม ที่เลวทรามโหดร้ายทารุณ เห็นแก่ได้แก่กิน เห็นแก่อำนาจ บาตรหลวงป่า ๆ เกื่อน ๆ ซึ่งไม่เคยปรากฏมาเลย ในสมัยที่หลวงตาเกิดมานี้ยังไม่เห็น ฟัง มาปรากฏขึ้นในเวลา นี้เห็นไหมกิเลส ท่านทั้งหลายไม่เคยดู ให้ไปดูเมืองไหนที่เด่น ๆ อยู่เวลานี้ กำลังกลืนเมืองเล็กเมืองน้อย เหมือนปลาใหญ่กลืนปลาเล็ก กลืนไปหมด กลืนไปทุกแห่งทุกหน นี่ความไม่มีธรรมในใจเป็นอย่างนี้ ลองให้มากลืนเราซิ เราพอใจให้กลืนไหม นี่คนทั้งโลก เราเพียงเท่ากำปั้นไปหากลืนโลก พิจารณาซิเป็นยังไง นี่จะให้รู้เสียถ้า ท่านทั้งหลายไม่เคยเห็นเรื่องของกิเลส อย่างนี้ละกิเลส สิ่งที่จะทำความดีงาม เจริญรุ่งเรือง สงบร่มเย็น ให้แก่ผู้อื่นนั้นไม่มีเรื่องของกิเลส มีมากมีน้อยจะแสดงผลฤทธิ์ขึ้นมาอย่างนี้ มีทุกสิ่งทุกอย่างเสริมเข้า เสริมความอยากความทะเยอทะยานแล้วยิ่งไปใหญ่เลยนะ

เรานี้กลัวเหลือเกินเรื่องโลกร้อนเพราะกิเลส ดีไม่ดีจะเอาไฟเผาโลกกันอีกก็ได้ นี่ละอำนาจของกิเลสเป็นของดีแล้วหรือ พิจารณาซิ ทำไมจึงต้องส่งเสริมเอากันนักหนา โอ๊ย น่าทุเรศนะ เราเกิดมาก็ไม่เคยเห็น อุจาดบาดตา มือเขียนดินลบ ๆ คือกิเลส ต้องการยังไง แล้วลบไปเลย เอาตามต้องการ ๆ นี่คือกิเลส ฟังเอาซินะ เรื่องธรรมนั้นเป็นผู้ใหญ่เท่าไรยังมี ความสงบร่มเย็นภายในจิตใจ แผ่กระจายไปที่ไหนมีความสงบร่มเย็น ๆ ยกตัวอย่างเช่น พระพุทธเจ้าของเรา นั้นเห็นไหม ใหญ่เหนือโลก คือพ้นโลกแล้ว ประสิทธิ์ประสาทน้ำคือ ธรรมกระจายทั่วโลก สามโลกนี้ได้รับผลประโยชน์จากพระพุทธเจ้า แล้วผู้ที่หลุดพ้นจากทุกข์ไปก็มีจำนวนมากมาย บรรดาพระพุทธเจ้าซึ่งมาตรัสรู้แต่ละพระองค์ ๆ ทำประโยชน์ให้โลกมากมาย นี่คือเรื่องของธรรม ให้พากันนำไปคิด

โลกมีหัวใจทุกคน ๆ แม้แต่สัตว์เขาก็มีหัวใจ ขอให้นำไปคิดบ้างเถอะมนุษย์เรานะ อย่ามีแต่หลับหูหลับตาคัดฉีกกันเหมือนหมูเหมือนหมา มันดูไม่ได้นะ โลกมนุษย์ที่ว่าฉลาดเท่าไร ยิ่งโง่ยิ่งกว่าหมาเข้าไปอีก กัดไม่รู้หนักรู้เบา ไม่รู้ดีรู้ชั่ว ขอให้ได้อย่างใจ ๆ นี่หมาตัวใหญ่ นั้นละกิเลสเข้าไปแทรกตรงไหนเพิ่มอำนาจขึ้นไปเรื่อย ๆ ทางเลวทรามนะ ฟังแล้วฟังไม่ได้นะ นี่ละภาษาธรรมฟังเอา เรื่องธรรมกับกิเลสเป็นอย่างนี้ละดูเอา ถ้ากิเลสไปไหนเป็น ฟินเป็นไฟไปหมด กอนั้นกอนี้ ยุนั้นแหงนี้ ทำคนนั้นให้แตกให้ร้าว ทำประเทศนั้นให้แตกให้ร้าว ยุประเทศนั้น ยุประเทศนี้ ยุเมืองนั้น ยุเมืองนี้ ยุกลุ่มนั้นกลุ่มนี้ แม้ในเมืองเดียวกันก็เที่ยวหาเหยื่อกลุ่มนั้นกลุ่มนี้ โจมตีผู้ทำดี เอาความชั่วขึ้นไปโปะ ๆ สุดท้ายโลกก็มีแต่ความชั่ว เอาไฟเผากัน เป็นยังไงเลิศเลอแล้วหรือ พิจารณาซิ นี่ละเรื่องกิเลสมันออกมันเป็นอย่างนั้น ท่านทั้งหลายไม่รู้เรื่องของกิเลสให้ฟังเสียงตามนี้ก็แล้วกัน

กิริยาของกิเลสที่แสดงออกแสดงอย่างนี้ ไม่มีชั้นดีเลย มีตั้งแต่เรื่องความเหลวแหลกแหวกแนว มีแต่เถ้าแต่ถ่าน หนักเข้าๆ เป็นเถ้าเป็นถ่านเพราะกิเลสเผาได้ไม่สงสัย แต่ธรรมนี้ไม่เคยปรากฏ ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดตรัสรู้มา แถวนวเดียวกันเลย จึงเรียกว่าธรรม จริงด้วยกันหมด ไม่มีคำว่าปลอมคือธรรมล้วนๆ นี้เรียกว่าธรรม แต่กิเลสไม่มีคำว่าจริง ปลอมล้วนๆ เหมือนกันร้อยเปอร์เซ็นต์ มันรบกัันอยู่ในหัวใจของสัตว์โลกนั้นแหละ รบอยู่ในหัวใจของคน ฤทธิ์ของมันก็อย่างว่าแหละ มีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย เตี้ยวนี่มันจะทุกหย่อมหญ้า ให้รู้เรื่องของกิเลสออก มันออกอย่างนี้แหละ

เรื่องของธรรมออกมากน้อยจะสงบรวมเย็นไปตั้งแต่ต้นตอ คือตัวของเราแต่ละรายๆ ได้บำเพ็ญ มีความสงบรวมเย็นขึ้นโดยลำดับลำดับ แล้วกระจายออกไปไหนก็รวมเย็นไปเรื่อย ๆ ธรรมมีมากเท่าไรยิ่งทำให้โลกให้ร่มเย็น มนุษย์เราสัตว์เราไม่เพ้อ ถ้ามีธรรมในใจแล้ว สัตว์ทั้งหลายในโลกนี้นับแต่มนุษย์ลงไป ไม่มีคำว่าเพ้อ มีมากมีน้อยดูแลทั่วถึงกัน ด้วยความเห็นอกเห็นใจ ความเจื้อยแจ่มแผ่ ทุกข์ยากลำบากทุกข์ด้วยกันยากด้วยกัน เป็นด้วยกัน ตายด้วยกัน เรียกว่าธรรม สุขด้วยกันไปเลย ไม่มีความทุกข์ความเดือดร้อน ก่อกรรมก่อเวรด้วยความเคียดความแค้นเพราะการทำลายกัน เหมือนกิเลสพาสร้างอยู่ตลอดเวลา

ท่านทั้งหลายยังไม่เคยทราบที่ธรรมเป็นอย่างไร กิเลสเป็นอย่างไร ให้ทราบวันนี้ประกาศอีกทีหนึ่ง วันนี้ก็รู้สึกว่าจะแจ้งชัดพอสมควรกระมัง เราพิจารณา ให้ดูเอาสด ๆ ร้อน ๆ นี้ ละ กิเลสแฝงฤทธิ์เป็นอย่างไร เอาดูไปทั่วโลก กิเลสแฝงฤทธิ์อย่างไร ธรรมไม่มีพ้อที่จะได้ แฝงฤทธิ์ให้โลกร่มเย็นได้ จึงไม่มีใครประกาศออก โลกก็ไม่ค่อยเห็นกัน อันนี้โลกเห็นกัน ทุกหย่อมหญ้า ซึ่งกำลังเอาไฟเผากันอยู่เวลานี้ นี่คือฤทธิ์ของกิเลส ให้ดูเอา ถ้าไม่มีธรรมนี้ แหลกเลยนะ นี่ยังมีธรรมจึงเป็นเกาะเป็นดอนที่ชุ่มที่เย็นบ้าง แม้จะร้อน ที่ชุ่มที่เย็นชุกหัว หลบหัว ซ่อนหัวนอน ยังพอได้นะ ถ้ามีตั้งแต่กิเลสชุกเข้าไปไหนก็เผาเข้าไปเลย เผาเข้าไปเลย

มันไม่ได้อยู่ที่ไหนนะ ธรรมก็อยู่ที่ใจ กิเลสก็อยู่ที่ใจ แฝงฤทธิ์ออกมาจากใจ ท่านจึงสอนให้อบรมใจ เพราะใจนี้เป็นมหากัณฑ์ เป็นมหาคุณอยู่ด้วยกัน แต่มหาคุณมักจะอยู่ใต้เสมอ มหากัณฑ์อยู่ข้างบน เหยียบย่ำทำลายธรรม แล้วก็เหยียบโลกไปพร้อม ๆ กัน ถ้าธรรมได้ไหลขึ้นบ้าง ก็มีความสงบรวมเย็นพอประมาณ นี้ละให้พากันเข้าใจเสียว่าธรรมเป็นอย่างไร ความตรงไปตรงมาไม่มีคำว่าเอียงว่าเอน ได้แก่ธรรม ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก นี้

เรียกว่าธรรม แต่กิเลสมันผิดบอกถูก ถูกบอกว่าผิด ผิดบอกว่าชั่ว ชั่วบอกว่าดี ของมีอยู่ลบล้างว่าไม่มี นี่คือเรื่องของกิเลส ตัวจอมปลอมล้วน ๆ มาตั้งแต่ติกดาบรรพ์กาลไหน ๆ แล้วยังจะมีต่อไปไม่มีสิ้นสุดอยู่อย่างนี้ ธรรมก็เหมือนกันมีต่อไป ถึงจะมีน้อยก็มีต่อไปอยู่อย่างนั้นเช่นเดียวกัน

ส่วนมากกิเลสก็มีอำนาจกว่าอยู่เสมอ ธรรมมีน้อย เพราะฉะนั้น พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละพระองค์ ๆ นั้นละสมัยที่ธรรมรุ่งเรืองขึ้นมา โลกได้รับความสงบร่มเย็น รู้จักดีชั่ว บุญ บาป พุตก็นำเรื่องรู้อะไร พอปะพุทธเจ้าสิ้นไปแต่ละพระองค์ ๆ นั้นคือไฟเผาโลก เริ่มก่อตัวขึ้นเต็มเหนี่ยว ๆ ท่านว่าสูญญกัปป ๆ คือธรรมไม่มี มีแต่ไฟล้วน ๆ เรียกว่า สูญญกัปป เช่นอย่างพุทธานตร ระหว่างพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละพระองค์ เช่นต้นเสาดต้นนี้ ต้นเสาดต้นนี้เทียบกับพระพุทธเจ้าของเรามาตรัสรู้ ต้นเสาดต้นนี้เทียบกับพระอริยมุตไตรยะจะมาตรัสรู้ ระหว่างที่หมดศาสนาตรงนี้ นี่ละเดือดร้อนมากที่สุดทีเดียว เรียกว่าพุทธานตร คือระหว่างพระพุทธเจ้าทั้งสองพระองค์ ตรงกลางนี้ร้อนมาก จนกว่าทางนั้นจะตรัสรู้เป็นน้ำดับไฟเข้ามา นี่เรื่องธรรม

นี่เราพูดเรื่องกว้าง ๆ ที่นี้ให้ยื่นเข้ามาหาหัวใจของเรา ผู้คอยรับเหตุผลกลไกอยู่ตลอดเวลาหัวใจ ให้สังเกตดู ถ้าวันไหนกิเลสมันแผ่อานุภาพมาก วันนั้นเจ้าของเดือดร้อน วุ่นวายมากนะ แต่ก็ไม่รู้ว่าอะไรทำให้เดือดร้อน ก็คือตัวเองนั่นแหละ กิเลสอยู่กับเรา เราไม่รู้ว่ามันเป็นกิเลส กิเลสมาเป็นเราเสียเอง มันก็พาเราเดือดร้อนในวันนั้น ๆ ที่นี้พอได้อบรมธรรมะเข้าสู่ความสงบเย็นใจนี้ ที่นี้ฝ่ายธรรมก็เย็นสบาย เช่น อย่างนักภวานาท่าน ท่านเป็นนักสังเกตใจ ปกครองใจควบคุมใจ นี่คือนักภวานา คำว่านักภวานาคือนักฆ่ากิเลส ตัวเป็นข้าศึกต่อธรรมในหัวใจนั่นแหละ ท่านเป็นนักภวานาคือมีความเข้มแข็งต่อสู้กับสิ่งที่ป็นภัยในใจของตน คืออารมณ์ของใจนั่นแหละ กิเลสผลึกออกมาให้เป็นอารมณ์ อารมณ์ดีชั่ว อารมณ์ชอบไม่ชอบอะไรมันกวนใจทั้งนั้นแหละ นี่เรียกว่า กิเลส

ถ้าวันไหนจิตไม่ค่อยสงบ นักภวานาท่านจะไม่สบายใจเลยนะ วันนี้จิตมันมีอะไร อารมณ์แปลก ๆ คำว่า อารมณ์แปลก ๆ คือข้าศึกได้แก่ กิเลสเกิดขึ้นจากใจ มันไปได้เรื่องมาจากไหน นั่น ท่านตามสืบหา อ้อ ได้เรื่องมาจากนั้น ที่นี้พยายามปรับปรุงแก้ไข แล้วก็ระงับไป ๆ เรื่อย ๆ ระงับไปฆ่าไปเรื่อย ระงับไปเรื่อย นี่นักภวานา ผู้นี้จะผู้ที่จะสั่งสมความสุขไปถึงบรมสุขคือผู้นี้แหละ ผู้ที่จะปลดเปลื้องทุกข์ไปโดยลำดับ จนกระทั่งปลดเปลื้องโดยสิ้นเชิงถึงนิพพานก็คือผู้นี้แหละ ผู้ที่ไม่ลุ่มหลุ่มตาตั้งแต่ต้นนอนจนกระทั่งหลับ

ๆ ในภพหนึ่งชาติหนึ่ง อยู่ที่ไหนไม่รู้เนื้อรู้ตัว พวกนี้คือพวกที่จมไปเรื่อย ๆ พวกได้ ถึงมหันตทุกข์ ก็เลยนั้นละพาให้จม

นี่เราพูดถึงเรื่องนักภวานา นักภวานาท่านเป็นนักสังเกตใจ มาหากันปีนี้คุยแต่ เรื่องอรรถเรื่องธรรม เรื่องโลกไม่มีเลย บอกได้ว่าไม่มีเลย มีแต่เรื่องธรรมล้วน ๆ มาเป็น ยังไง ไปภวานาอยู่ที่นั่นเป็นยังงี้ ไปภวานาอยู่ที่นั่นก็คือไปพึดกับกิเลสอยู่ที่นั่นนั่นเอง รบ กับกิเลส ไปอยู่ที่นั่นเป็นยังงี้ภวานาดีไหม อยู่ที่นั่นภวานาดีไหม ที่นี้เวลาท่านได้ผลมาก น้อยหรือประสบเหตุการณ์อะไรขึ้นมาจากการภวานา จะต้องมาเล่าสู่กันฟัง ก็เป็นคติของ กันและกันได้เป็นอย่างดี ๆ ที่นี้ออกไปก็เอาอีกอย่างนั้นละ ผลของท่านมีแต่ความสงบเย็น ใจ ๆ ตลอดเวลา

นี่ละธรรมเข้าสู่ใจสงบเย็น ถ้ากิเลสแผลงฤทธิ์ที่ใจแล้วเป็นไฟไปหมดไม่มีอะไร ดี สมบัติเงินทองกองเท่าภูเขาไม่มีความหมาย ถ้าใจเป็นไฟเสียอย่างเดียวเท่านั้น ถ้า ใจเป็นน้ำเป็นท่าชุ่มเย็นตัวเอง มีไม่มีอยู่ได้สบาย ที่พึ่งอยู่ที่หัวใจนี้แล้ว ธรรมนั้นละ เป็นที่พึ่ง อันเหล่านั้นอาจเป็นที่พึ่งภายนอกชั่วคราวชั่วคราว แต่หัวใจนี้เป็นที่พึ่งทุกภพ ทุกชาติไปตลอดถึงพระนิพพาน เมื่อมีธรรมในหัวใจมันเย็นตลอดอบอุ่นตลอด อะไรมี หรือไม่มีไม่ค่อยสนใจ คืออันนี้เป็นเครื่องหนุนตลอดให้มีความสุขความเย็นใจตลอด ๆ อย่างนั้น

นี่ละท่านเรียกว่า ธรรม ท่านทั้งหลายไม่เคยได้ยินเสียงธรรมให้ฟังเสียงเสีย นัก ภวานาอย่างพระกรรมฐาน ท่านไม่ค่อยสนใจอะไรนัก กับการอยู่การกินการหลับการนอน ทุกอย่างเพียงอาศัยเท่านั้นเอง ท่านไม่ได้เป็นอารมณ์กับสิ่งเหล่านี้ ชุกหัวนอนบับตรงไหน ได้เลย พอหลับครอก ๆ ระวังธาตุชั้นธตฺตั้นขึ้นมาพึดกันแล้ว การกินก็เหมือนกันบิณฑบาต ได้มาเท่าไร ๆ พอใจแล้ว พอยังชีวิตให้เป็นไปวันหนึ่ง ๆ เพื่อจะหนุนธรรมเข้าสู่ใจ กำจัด กิเลสไปเรื่อย ๆ การอยู่ อยู่ได้สบายอยู่ไหนอยู่ได้หมด การกิน กินได้สบายไม่สนใจอาหาร ว่าอะไรเป็นประเภทใดไม่สนใจ การใช้การสอยส่วนมากท่านไม่ได้ใช้ เขาทำกระต๊อบให้ เล็ก ๆ หรือร้านเล็ก ๆ ให้อยู่เท่านั้นพอ จะไปใช้ทำงานนั้นทำงานนี้ยุ่งเหยิงวุ่นวายอันเป็น งานของกิเลสแทรกเข้ามานั้นท่านไม่เอา

นี่นักภวานาแท้เป็นอย่างนี้ ท่านไม่ยุ่งกับงานนะนักภวานา งานของท่านมีแต่ เติบจงกรม นั่งสมาธิภวานาชำระกิเลส สติปัญญาจตจ้องอยู่ที่ใจซึ่งเป็นที่เกิดแห่งมหา เหตุทั้งหลาย มหาเหตุส่วนมากเป็นเรื่องของกิเลส ธรรมคอยปราบ ๆ กิเลสเกิดก่อน ๆ อยู่ ตลอดเวลา ธรรมคอยแก้คอยไขคอยปราบปรามกันอยู่อย่างนั้น ท่านจึงไม่มีอะไรกังวล

หน้าที่การงานทั้งหลายนี้เป็นเรื่องภายนอก พระพุทธเจ้าเองก็ไม่เคยมีในตำราว่าส่งเสริมหน้าที่การงาน ให้พระผู้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติเพื่อกำจัดกิเลส ให้ไปสั่งสมงานนั้นงานนี้ไม่มีมีแต่ตำหนิติเตียน เช่น เวลาสั่งสอนพระที่จะออกไปเที่ยวภavana ธรรมดาการก่อสร้างมันก็มีบ้าง แต่มันไม่หุหุราฟูฟาเหมือนศาสนาในปัจจุบันนี้ ศาสนาปัจจุบันวัดปัจจุบันนี้อาเมืองไหนมาแข่งก็ไม่ได้ละ เพราะมันหุหุราฟูฟาด้วยการก่อการสร้าง เอาอิฐเอาปูนเอาหินเอาทรายมาเป็นเทวบุตรเทวดาแทน เป็นอรรถเป็นธรรมแทน ไปที่ไหนจึงเคลื่อนอยู่ด้วยสิ่งเหล่านี้

นี่เวลาพระพุทธเจ้าสอนพระที่จะออกเที่ยวกรรมฐาน ท่านบอกไปหาที่ให้สงบสงัดเป็นพื้นฐาน นั้นฟังซิ สถานที่ไม่ควรอยู่ควรไปนั้นคือ ที่ชุมนุมชนหนาแน่นอย่าไป ท่าน้ำเป็นที่ชุมนุมชนขึ้นลง ที่นั้นอย่าไปอย่าพัก สถานที่ใดมีการก่อการสร้างอย่าไป นั้น ท่านบอก นี่เห็นไหมคำสอนพระพุทธเจ้า แม้ที่สุดต้นไม้ใหญ่ที่มีดอกผลเต็มต้นของมัน พวกสัตว์ นก กา อะไรไปกินอีกทีก็โครมก็อย่าเข้าไปพัก อย่าเข้าไปอยู่สถานที่นั้น มันรบกวน ให้หาที่สงบเป็นพื้นฐานตลอดไป นี่พระพุทธเจ้าสอนพระสงฆ์ที่ทูลลาพระพุทธเจ้าไปประกอบความพากเพียร นี่จำเอานะ ท่านไม่ได้ว่าให้ไปยุ่งเหยิงวุ่นวายสร้างนั่นสร้างนี่เดี๋ยวนี้มันพลิกเป็นอื่นขึ้นมา ฝ่ามือเป็นหลังมือไปแล้ว

โลกทั้งหลายไปที่ไหนเห็นวัดหุหุราฟูฟาสวยงามด้วยโบสถ์ด้วยวิหารแล้ว โอ๊ย.วัดนี้สวยงามมากน่าเกรงขามไป มันเป็นวัดตุ้มไม้ใช้ศาสนา ศาสนาแท้เป็นธรรมล้วน ๆ แก้กิเลสทำความสงบใจตัวเอง กระจายออกไปที่ไหนให้ความสุขแก่กันชุ่มเย็นทั่วหน้ากัน จากใจที่มีความสงบด้วยการบำเพ็ญตนด้วยดีมาแล้ว นั้นเป็นอย่างนั้นนะ ท่านไม่ได้สนใจกับการก่อการสร้างหุหุราฟูฟาอย่างนี้ นี่มีที่หลัง เมื่อมากต่อมากแล้วก็ไม่มีใครกล่าวถึง จึงประหนึ่งว่าศาสนาคือวัตถุที่หุหุราฟูฟา ความจริงแล้วไม่มี ตัดกันร้อยเปอร์เซ็นต์เลย จะมีที่ไหน

ท่านแสดงไว้ในตำราก็มีแต่ นางวิสาขา มาขอสร้างศาลา ศาลาใหญ่โตขนาดไหนก็ไม่รู้แหละ มาขออนุญาตจากพระพุทธเจ้าสร้างศาลา พระพุทธเจ้าก็รับสั่งให้พระโมคคัลลาน์ จัดการให้พวกช่างเขามาทำเสีย ส่วนพระไม่ได้ปรากฏในคัมภีร์ ว่าพระมายุ่งเหยิงวุ่นวายเป็นตัวการตัวงานอยู่นั้น ไม่มี ให้พระโมคคัลลาน์มาคอยดูแลแนะนำตักเตือนนายช่างทั้งหลายเพียงเท่านั้น แล้วพระโมคคัลลาน์ท่านก็เป็นพระอรหันต์ ท่านเสียหายที่ตรงไหนพระอรหันต์นะ ในโลกจะไปทำอะไรให้ท่านเสียหายไม่มี นั้นเห็นไหม พระพุทธเจ้ารับสั่งให้พระโมคคัลลาน์มาอย่างนั้น นอกนั้นไม่เห็นมี มีแต่ไปที่ไหนมีแต่

เป็นยังไงปานนั้นเขาลูกนั้น มีแต่ที่หลบที่ซ่อนเพื่อความสะดวกสบายในการประกอบความ พากเพียร

นี่ท่านผู้เสาะแสวงหาธรรม แล้วผู้นั้นแลผู้เย็นมากที่สุด อยู่ที่ไหนเย็นหมด ไม่ว่าจะ อุด ว่าอิมว่าอะไร ว่าหน้าแล้งหน้าฝนท่านไม่มีฤดู ก็เลสไม่มีฤดูฉันใด ธรรมที่ปราบกิเลสก็ไม่มี ฤดู เมื่อกิเลสสงบลงไปธรรมก็ไม่มีฤดู มีความสุขตลอดเวลา อย่างนั้นนะ นี่พูดให้ท่าน ทั้งหลายฟัง ในคัมภีร์ไบเบิลมีหรือไม่มี นี่เอามาอ่านให้ฟังแล้ว ว่าเรื่องราวเป็นยังไงเพราะ เรียนมาเหมือนกันนี้ คัมภีร์เดียวกันมาลบล้างกันได้หรือ

นี่ละศาสนาเปลี่ยนแปลงมาอย่างนี้ละดูเอา ดูพระดูเนราก็กลายเป็นพระเจ้าชู้ขุนนาง พระเจ้ายศเจ้าลาภ เจ้าอะไรพูดไม่ถูกเลยว่างั้นเถอะนะ เดียวนี้ไม่ได้เป็นพระลูกศิษย์ ตถาคตนะ มีความสำรวมระวังกาย วาจา ใจ อยู่ตลอดเวลา ความเคลื่อนไหวไปมามีสติ ปัญญาชำระกิเลสให้เป็นความชุ่มเย็นแก่ตนมันไม่ค่อยมีและไม่มีเวลานี้นะ มันมีแต่ถึงแต่ ค่าง เอาผ้าเหลืองมาฟาดเข้าหัว โกงหัวโล้น ๆ แล้วก็ไปพระ ที่นี้ก็เย่อหยิ่งจองหองไม่มี ใครเกินพระนะ พระมีผ้าเหลืองครอบ ใครจะไปแตะต้อง ใครจะไปพูดอย่างนั้นอย่างนี้เขา ก็กลัวผ้าเหลือง กลัวเป็นบาปเป็นกรรม แต่ตัวหัวโล้น ๆ ไม่กลัว ยิ่งคึกยิ่งคะนองยิ่งได้ใจ สนุกทำบาปด้วยความเย่อหยิ่งจองหองในผ้าเหลืองของตน ในเพศของตนนั้นแหละ มีอยู่ อย่างนี้

นี่ละภาษาธรรมต้องพูดให้ตรงไปตรงมา ไม่ได้ยกเว้น นับตั้งแต่ผู้เทศน์นี้ลงไป เป็นผู้อยู่ในโอวาทของพระพุทธเจ้าทั้งนั้น ผิดที่ไหนถูกตรงไหนพูดได้ธรรม แก้ไขได้ สอนกันได้ถ้าหวังอรรถหวังธรรมต่อกัน ถ้าไม่หวังแล้วเทวดามาสอนมันก็ไม่ฟัง เข้าใจ ไหมล่ะ เป็นอย่างนั้นนะ

นี่ละที่ธรรมกระจายไปที่ไหน โลกจะค่อยรู้สึกบาปบุญคุณโทษขึ้นนะ อย่างที่ว่า อินเทอร์เน็ตอะไรที่ออกทั่วโลก นี่เป็นเสียงธรรมภาษาอรรถภาษาธรรม ซึมซาบเข้าไป ตรงไหนโลกจะมีความสงบร่มเย็นเป็นลำดับลำตาไป ถ้ากิเลสไปตรงไหนเป็นภัยไป ด้วยกันทั้งนั้น ขอให้พี่น้องทั้งหลายนำธรรมนี้ไปเป็นเครื่องพรา้สอนจิตใจนะ จะมีความสงบเย็นใจ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้นละนะ ไม่พูดมาก